

Vánoční Lerchovák

Školní rok 2016/ 2017

Milí čtenáři,

vítáme Vás u vánočního čísla Lerchováku. Už se taky těšíte na Vánoce? Všichni, kteří přispěli k tomu, aby toto číslo našeho školního časopisu mohlo vyjít, se těší moc. Důkazem jsou nejen básničky se zimní tematikou, ale i ostatní příspěvky – rozhovory, příběhy a obrázky. Tak si užijte předvánoční čtení! Obrázek na titulní straně namalovala Michaela Šímová ze 7.C.

A na co se můžete těšit? Nejprve Vám představíme několik básní, které napsali žáci 8.A. Následuje velice zajímavý průzkum, kterého se ujal Fanda Weiss z 8.B – vyzpovídal totiž několik učitelů a kladl jim záludné otázky. Jaké zazněly odpovědi? Přesvědčit se můžete na stránkách našeho časopisu a nebojte se, tato rubrika bude pokračovat i v příštích vydáních.

Potěšit se můžete i slohovými pracemi žáků z různých tříd. Slohy s vánoční tematikou pak najdete na dalších stránkách (zkuste se třeba zamyslet, jak prožívají Vánoce Vaši domácí mazlíčci, jako žáci 7.A, nebo vymyslete své vysněné Vánoce, jako 8.A a 6.B).

Několik vánočních obrázků Vám namalovala děvčata ze 7.C. A závěrem si nechte popřát hezké Vánoce od žáků 3.A, kteří tvořili svá vánoční přání v hodinách informatiky.

Věříme, že se Vám toto číslo Lerchováku bude líbit.

Všichni přispěvatelé

VÁNOCE MÁM RÁD

Vánoce jsou veselé,
i když nejsou vždy bílé.

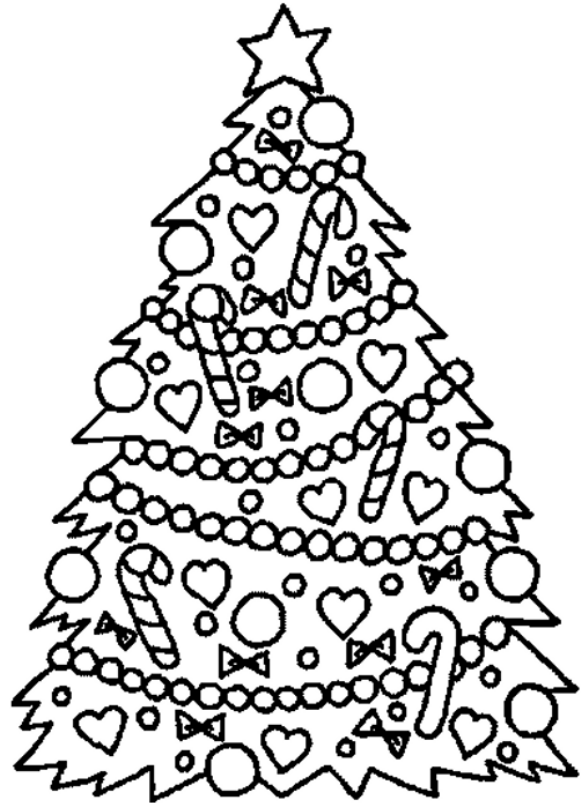
Slavím je rád velice,
s rodinou a tradice.

Já si dobře odpočnu,
a s bratry si pohraju.

Venku běhám rád,
i když je sněhu pár.

Stromeček si ozdobíme
a světýlky osvítíme.

Dárky si pak rozbalíme
a Vánoce oslavíme!

(Matěj Hrach, 8.A)

MÉ VYSNĚNÉ VÁNOCE

Vysněné Vánoce,
chtěla bych velice,
Vánoce bílé,
než se jich dočkáme,
bude to chvíle.

Viděti světelný svit,
to by byl vánoční vid!
Smažený řízek k večeři mít,
Bramborový salát, to budem se mít!

Pak rozbalit si dárky
a nastanou zmatky.
Bude se ten dárek líbit?
To musí překvapit.

To by byl můj vysněný Štědrý den,
a zvolala bych jupí ja hej!

(Veronika Tvrdá, 8.A)

VÁNOCE

Už jsou tu zas po roce,
krásné bílé Vánoce.
Vločky bílé padají
a pomalu se máčejí.
Mamka peče řízeček,
děti zdobí stromeček.

Už jsou tady Vánoce,
všude voní skořice.
Svíčky hoří,
děti běží.

Doma je teplo,
všude je světlo.
Dárky si pak rozbalí,
všechny děti jásají.
Kniha, méďa, mobil?
Šťastný abych nebyl...

(Veronika Jůnová, 8.A)

Naši báječní učitelé

<u>OTÁZKY:</u>	<u>ODPOVĚDI PANA BABKY:</u>
<u>Nejoblíbenější písnička?</u>	Whit Or Without You
<u>Nejoblíbenější film?</u>	Vykoupení Z Věznice Shawshank
<u>Nejoblíbenější knížka?</u>	Tajný Závod
<u>Baví Vás vaše profese?</u>	Jo, zatím. *smích*
<u>Co Vás inspirovalo k tomu že jste začal učit?</u>	Chtěl jsem sportovat celý život, takže sport.
<u>Nejoblíbenější předmět? Učíte ho?</u>	Tělocvik, učím.
<u>Názor na školní jídelnu?</u>	50 na 50.
<u>Jaké 3 věci by jste si sebou vzal na pustý ostrov?</u>	Kolo, náhradní duše, pumpičku.
<u>Vaše motto?</u>	Nevím, záleží na životní fázi.
<u>Nejoblíbenější třída?</u>	Asi 7.C.
<u>Vysněné místo na bydlení?</u>	Olomouc, tam se mi líbilo nejvíc. :)

<u>OTÁZKY:</u>	ODPOVĚDI PANÍ BINDZAROVÉ:
<u>Nejoblíbenější písnička?</u>	To si nevzpomenu.
<u>Nejoblíbenější film?</u>	Zootropolis
<u>Nejoblíbenější knížka?</u>	Co život vzal a dal.
<u>Baví Vás vaše profese?</u>	To víš že jo
<u>Co Vás inspirovalo k tomu že jste začal/a učit?</u>	Někteří mí kantoři.
<u>Nejoblíbenější předmět? Učíte ho?</u>	Zeměpis a dějepis, ale ani jeden neučím. :(
<u>Názor na školní jídelnu?</u>	Jsou dny kdy si oběd odhlašuju.
<u>Jaké 3 věci by jste si sebou vzal/a na pustý ostrov?</u>	Vnučku, dobrou knížku, mobil.
<u>Vaše motto?</u>	Když už jednou jsi, tak koukej ať jsi.
<u>Nejoblíbenější třída?</u>	9.A
<u>Vysněné místo na bydlení?</u>	U Ženevského jezera.

<u>OTÁZKY:</u>	ODPOVĚDI PANÍ GOLOVÉ:
<u>Nejoblíbenější písnička?</u>	Podle nálady- Nomane, Mike Oldfield...
<u>Nejoblíbenější film?</u>	Pretty Woman
<u>Nejoblíbenější knížka?</u>	Henry Denker- oblíbený autor
<u>Baví Vás vaše profese?</u>	Vždycky jsem chtěla učit a dělám to ráda.
<u>Co Vás inspirovalo k tomu že jste začal/a učit?</u>	Teta.
<u>Nejoblíbenější předmět? Učíte ho?</u>	Tělocvik, ano.
<u>Názor na školní jídelnu?</u>	Jak kdy.
<u>Jaké 3 věci by jste si sebou vzal/a na pustý ostrov?</u>	Rodinu, přátelé, křížovky.
<u>Vaše motto?</u>	
<u>Nejoblíbenější třída?</u>	Má minulá 9.C.
<u>Vysněné místo na bydlení?</u>	Hory.

OTÁZKY:	ODPOVĚDI PANA HOREJŠE:
<u>Nejoblíbenější písnička?</u>	Já poslouchám všechno.
<u>Nejoblíbenější film?</u>	Star Wars
<u>Nejoblíbenější knížka?</u>	Slabikář *smích*
<u>Baví Vás vaše profese?</u>	Jo.
<u>Co Vás inspirovalo k tomu že jste začal/a učit?</u>	Děti.
<u>Nejoblíbenější předmět? Učíte ho?</u>	Zeměpis, učím ho v šestkách.
<u>Názor na školní jídelnu?</u>	Za to že to stojí 20 Kč, tak aspoň něco. Že by mi z toho bylo špatně, to ne. *smích*
<u>Jaké 3 věci by jste si sebou vzal/a na pustý ostrov?</u>	Kytaru, struny, trsátko.
<u>Vaše motto?</u>	Bez práce nejsou koláče.
<u>Nejoblíbenější třída?</u>	6.B, ti jsou moji.
<u>Vysněné místo na bydlení?</u>	Sušice nebo Praha.

Ptal se František Weiss, 8.A

Nenašli jste tu svého oblíbeného učitele nebo učitelku?

Těšte se na příští číslo našeho časopisu!!!

Z našich slohových prací...

Nebe

Nekonečný prostor rozléhající se nad hlavami nás všech. Tajemné místo zakryté oblaky, které vypadají jako beránci ležící na travnaté louce. Ovšem největší krásou nebe je slunce. Vychází mezi kopci lesů ještě v pološerém ránu. Paprsky nás probouzejí pohlazením po rozespalých tvářích. Slunce v chladném ránu zahřívá zmrzlé nosy a svítí nám na cestu do školy. Nikdy nevíme, jak se nebe zachová.

Když je našťvané, ukazuje ostře barevnými blesky, kam se mu zachce a špatná nálada k tomu občas přidá hlučně děsivé stresující hromy. Potom už jsou na řadě jenom popršené dny. Někdy si říkám, z čeho může být nebe tak smutné, že pořád pláče. Jindy se zase nebe dostane do naprosté zmatenosti. Pláče tak moc, že se lidé musí schovávat pod deštníky. A najednou se objeví slunce, vytvářející nádherný barevný oblouk, který mezi lidmi vnese dobrou náladu. Je to duha. Dlouhá skluzavka z nebe na zem, na které by se chtěly svézt všechny děti z naší školy, nám zpříjemňuje dlouhou cestu domů.

Při večeri se už slunce schovává za kopce a jde se připravit do postele. Také má občas náročné dny. Musí nás neustále pečlivě hlídat, a proto si večer vymění stráž s měsícem. Ten nám společně s hvězdami svým jemným svitem popřeje dobrou noc, a čeká do rána, kdy se zase vymění se sluncem, které nás vítá do nového dne.

(Natálie Březinová, 6. A)

Příběh velkého es

Slečna Syslová se strýcem slavné Sáry – Slepíčkou – slavili sňatek. Společně se seznámili se spoustou sympatických sousedů. Svůj sňatek slavili společně snimi. Společně se sousedy sledovali semifinále skokanů sportovišť Soči. Stále se smáli. Snoubenci se slavnostně stali sousedy starého Samce a slečny Svaté. Se sousedy se pokojili.

(S nimi - víme, že „s nimi“ je gramaticky špatně, ale potřebovaly jsme si to trošku poupravit do příběhu)

(Kateřina Drhová & Veronika Simetová, 7.A)

P

Pan Pitel píchal paní Píčovou pravítkem, protože pil pravidelně pivo. Potom psal psaní panu Pleskalovi pěkné psaní. Posledních pár pátků pan Pitel pilně pracoval, protože potřebuje peníze. Protože pilně pracoval, přišel po práci pozdě. Proto paní Píchová plakala. Pláč paní Píchové padal po podlaze. Pan Pitel pospíchal, protože potřeboval podlahu pouklídit. Pouklídl, přesto potom podlahu polil pivem. Pivo plavalo po podlaze. Pan Pitel popadl prostěradla, pak prostěradla pokládal po podlaze. Paní Píchová podivně pozorovala pana Pitla při práci. Potom panu Pitlovi poděkovala. Pak panu Pitlovi podklouzla pantofle, potřeboval první pomoc. Paní Píchová pak pomalu poskakovala po panu Pitlovi pro podání první pomoci. Přijel pohřebák. Potom přišel pohřeb plný pláče. Plesnivý pan Pitel posledních pár pondělků polehává pod pampeliškami.

(Natálie Pinkasová, Julie Vrbová, Sabina Holečková, Natálie Rutkayová, Natálie Jiříčková, Zuzana Vichrová 7.A)

Moje vysněné vánoční prázdniny

Vysněné vánoční prázdniny? To jsou přece každé. Pokaždé pod stromečkem najdu, co jsem si přál, plus spousta pohádek – prostě pohoda. Jen jedno mi chybí – sníh. Rád bych zažil prázdniny plné zimních radovánek – koulování, bobování, stavění sněhuláků a lyžování. Nemusel bych se učit, chodil s kamarády ven a zažíval legrační zážitky, na které bych dlouho vzpomínal. A také by ty prázdniny mohly být dost dlouhé, abychom mohli jít na Svatobor, kde bychom si užili legraci jako každý rok. Hráli bychom tam na schovávanou a koulovali bychom se. Také bych chtěl jet s tátou na motorky, hrát si s kamarády s legem a hry na počítači.

(Tomáš Vilhelm, 6.B)

Polovinu vánočních prázdnin bych chtěl strávit v New Yorku s bratrem. Odpočinuli bychom si od školy a od práce a poznali celé město. Po návratu bychom trávili čas s rodinou. Druhou

polovinu prázdnin bych chtěl strávit s kamarády. Jeli bychom do Prahy do Freestyle Kolbenky, což je trampolínové centrum, kde je spousta trampolín a dvě velké molitanové jámy. V Praze bychom se také šli podívat na Václavské náměstí na vánoční trhy. Tam bychom ochutnali trdelníky a koupili ještě nějaké dárky. Celé vánoční prázdniny bychom ukončili velkou party v Mc'Donalds, kde bychom si objednali, na co bychom měli chuť a dostali bychom zdarma balónky.

(Jan Marek, 6.B)

Přál bych si, aby napadlo hodně sněhu a abychom mohli jet na lyže. Přál bych si, aby tatínkovi u štědrovečerní večeře nezaskočila kost z kapra jako minulý rok a abych dostal všechny dárky, které si přeju. Taky bych si přál, aby vánoční prázdniny byly delší, ale to si asi přejí všechny děti. Taky bych si přál, aby celá moje rodina byla zdravá, Chtěl bych jezdit ve sněhu na motorce, stavět si iglú na zahradě a koulovat se s kamarády. A chtěl bych taky konečně jezdit na lyžích, protože jsem na nich tři roky nestál, když nebyl sníh.

(Jan Brůha, 6.B)

Vánoce očima domácího mazlíčka

Když ráno Matěj vstane, nasnídá se, vyčistí si zuby a je neskutečně natěšený na dárky, které večer dostane. Já také dostanu dárek – většinou je to mrkev nebo jablko. Když mě pak pustí z klece ven, začnu bombardovat koberec milionem bobků, a to je pak opravdový problém. Marcelka (Matějova matka) na mě začne křičet: „Bohouši, už jsi tady zase udělal bordel jak v tanku. Jsi otřesný králík! Další zvíře už doma nechci!“ Takže zase zalezu do klece a koukám se s Matějem na televizi. Po obědě, ke kterému má moje rodina houbového kubu a Matěj vejce, konečně všichni odejdou ven a já si můžu zdřímnout. Že se blíží večere, poznám bezpečně podle vůně kuřecího řízku a bramborového salátu. Pak jdou do koupelny zapálit prskavky a Ježíšek jim nadělí spoustu dárků.

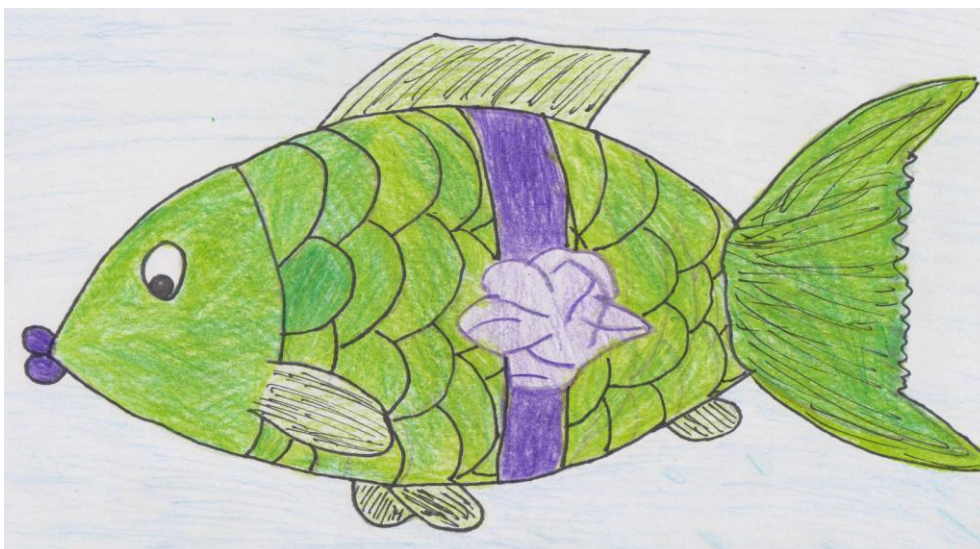
(Matěj Kaliský, 7.A)

Sotva Tomáš ráno vstal, usedl k notebooku a stále projížděl sociální sítě. Pak si v kuchyni namaže vánočku nutelou. Asi jsem se ještě nepředstavil, ale jsem vánoční kapr, takže už mi moc času nezbyvá, ale vraťme se zpět k Tomášovi. Ten si po snídani uvědomí, že ještě nemá všechny vánoční dárky, a tak vyrazí na kole s batohem na zádech do Tesca a do Lidlu. Pak přijede úplně strhaný a ptá se babičky, co bude k obědu, ačkoliv stejně ví, že budou řízky. Mimochodem, to bývám ještě naživu. Pak se naobědvají a ozdobí stromeček. Dávají na něj ozdoby, řetězy a čokoládu. Z odpoledního programu Štědrého dne Vám toho dál moc neprozradím, protože se přiblíží Tomášův otec se sekáčkem...

(Tomáš Matějček, 7.A)

Crrrrr! Crrrrrr! Ze spánku mě vytrhne hrozný zvuk. Co to bylo? Slyším, jak se otevírají dveře, do kterých vejde chlapec a jeho máma. Jdou přímo ke mně. Z úst se jim sypou slova jako: „Toho si vezmeme, ten se bude líbit...“ a podobné. Moc tomu nerozumím, jak bych taky mohl, když jsem papoušek, že. Vezmou celou moji klec a najednou tma. Asi na klec něco hodili, asi deku. Sem tam je v dece malá dírka, takže vidím, jak nastupujeme do velké krabice s koly a dál už nic. Jedeme kolem zverimex, ze kterého pocházím a kam už se nechci vrátit. Pořád tam na mě pokřikovaly ty slepice andulky. Teď si alespoň mohu v klidu zdřímnout. Když se probudím, už na mě deka není. Moje klec je pod stromem, kolem mě je velké množství balíčků a krabic. Za chvíli přijde hrozně lidí a ten chlapec se ke mně rozběhne a vypadá to, že má radost...

(Lukáš Kolařík, 7.A)

(obrázek od Terezy Tichopádové, 7.C)

Ráno se probudím, protáhnu se a pomalými krůčky popocházím ke středu pokoje a rozmýšlím se, jestli půjdu k té, která mě přimáčkne k sobě a už mě nepustí, nebo k té, která mě pohladí, otočí se a spí dál. Nejspíš půjdu do ložnice a probudím páníčka, aby mě šel vyvenčit. Po venčení dostávám od paničky koupel a pamlsek. Během té doby, co jsem byla pryč, se v místě, kde dostávám jíst, objevily švédské stoly, ale zatím nemám hlad, takže jen přičichnu a odejdu za paničkami do pokoje. Ta malá chrápe a ta starší už je vzhůru, ale kouká na takovou tu nesmyslnou obrazovku, která vydává divné zvuky. No jistě, vždyť jsem to říkala, zase drží tu ozařující věc v ruce!!! Pak už je čas jít na návštěvu k těm, co mají všude koberce. Potupně musím snášet psí plenku, kdyby náhodou... A to už je večer. Zatímco ostatní něco kutí v kuchyni, čichám k hromadě zvláště vonících krabiček v obýváku. Cítím plyšáka...

(Marie Marcová, 7.A)

(obrázek namalovala Petra Pšenáková, 7.C)

(obrázek namalovala Nina Nová, 7.C)

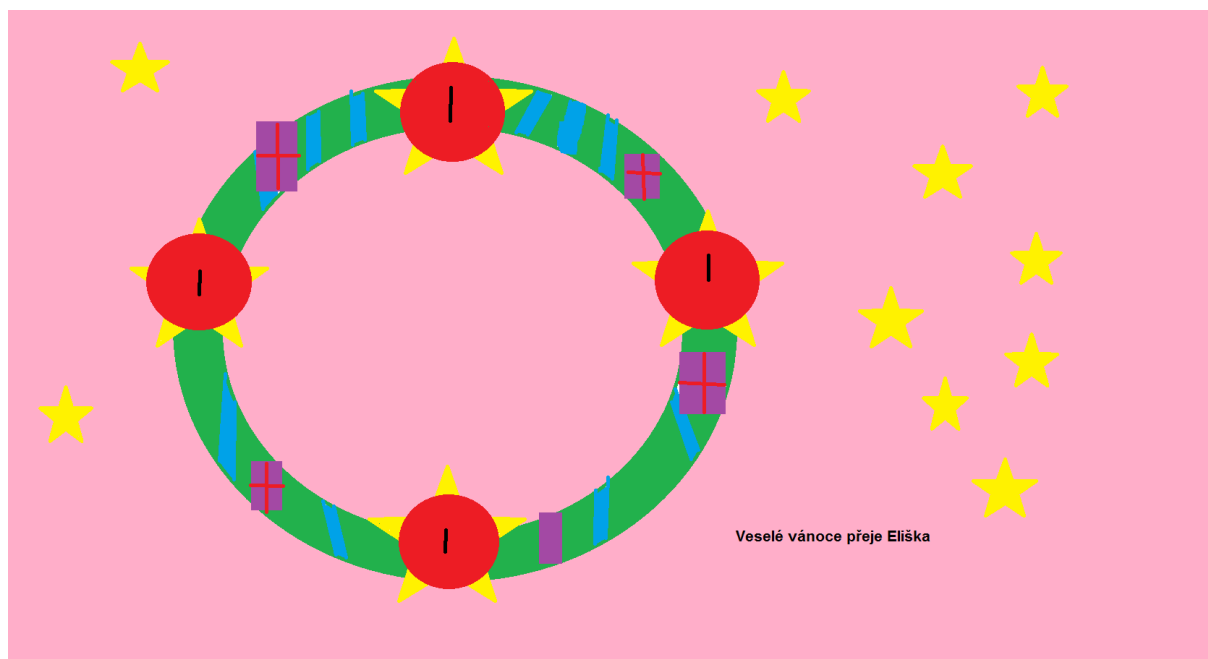
Vánoční pověry

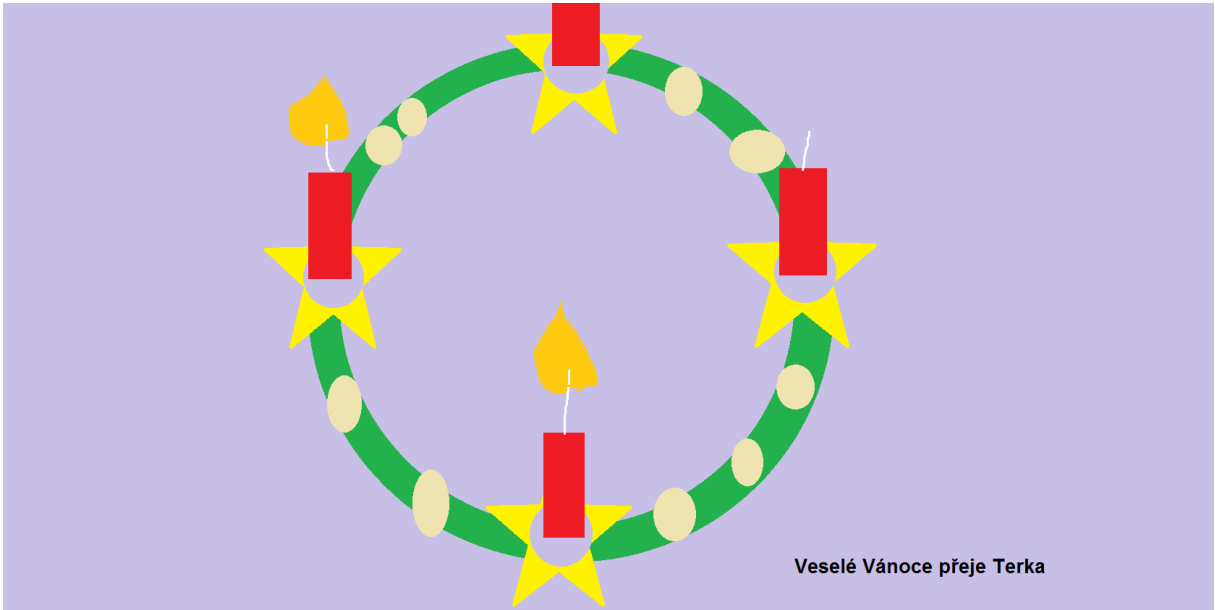
- Během Štědrého dne se nesmí v domě nebo bytě zametat ani vynášet odpadky a smetí, protože by se tím vyneslo štěstí.
- Počet osob při večeři musí být sudý, a pokud není, prostírá se navíc pro případného nečekaného hosta.
- Pod talíř se dávají rybí šupiny, které si pak každý dá do své peněženky, aby měl zajištěný dostatek peněz po celý další rok. V moderním pojetí tohoto zvyku se pod talíř dávají i bankovky.
- Od štědrovečerního stolu nikdo mimo hospodyně nesmí vstávat a odcházet. Pokud to někdo udělá, je nebezpečí, že u něj příští rok sedět nebude.
- Na vsi se zapalují tři velká polena, která symbolizují svatou trojici. Od nich se pak zapalují svíčky, které se nosí do domu a mají zajistit klid a pohodu v novém roce.

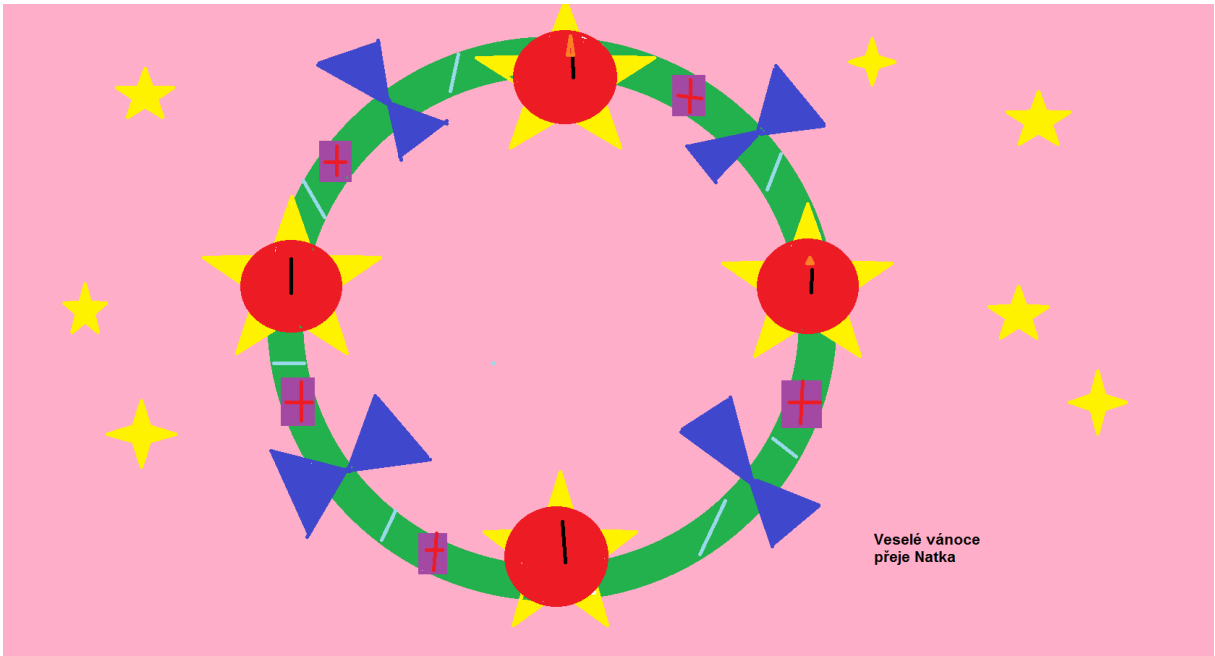
Z vánočních prací mladších žáků

Informatika 3.A

Veselé Vánoce přeje Terka

Veselé vánoce přeje Natka

A na závěr...

Zima

Sníh padá z nebe,
studí mě i tebe.
Padá všude kolem nás,
teď je přece jeho čas.
A tak pěkně na zimu,
snese bílou peřinu.

Andílek si nebem letí,
pozoruje hodné děti.
Kohopak to vidí z nebe?
Vidí mě a vidí tebe,
prostě všechny kolem sebe.

S rodinou a přáteli,
zažijeme veselí.
Hromadu dárků, co srdce pohladí.
Přátele, co nikdy neztratí.
K bohatství krůček a ke štěstí krok...
Prostě veselé Vánoce a šťastný nový rok!

(Nela Marková, 7.C)

KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK